

Od autorów

Dobra znajomość postaci leków z ich zaletami i wadami oraz umiejętność poprawnego zapisywania leków na receptę, jest obok wiedzy z zakresu farmakodynamiki jednym z podstawowych kryteriów oceny należytego przygotowania do zawodu lekarsko-weterynaryjnego. W trosce o pełną przydatność podręcznika z receptury dla studenta i lekarza weterynarii przeznaczono w nim szczególnie dużo miejsca na objaśnienia i przykłady recept. Wieloletnie doświadczenie pedagogiczne wskazuje bowiem, że w toku tej nauki powstają nader często pytania i wątpliwości, których wyjaśnienie powinien ułatwić podręcznik.

Lekarz zajmujący się lecznictwem zwierząt napotyka w swej praktyce zagadnienia objęte przepisami, które są związane nie tylko z zapisywaniem i stosowaniem leków, lecz także z ich przechowywaniem i wydawaniem. Nierzadko sam musi sporządzić lekarstwo *ex tempore*, zmienić postać leku lub jego stężenie albo sposób podania. O pomyłkę łatwo, gdy z braku odpowiedniego podręcznika nie można wyjaśnić wątpliwości. Nieumiejętne przygotowanie lub zastosowanie leku wywołuje często niezamierzone następstwa lub osłabia działanie lecznicze. W odróżnieniu od lekarza medycyny, którego polecenia kontrolowane są przez farmaceutę realizującego receptę, lekarz weterynarii sam ponosi odpowiedzialność zarówno za właściwe stosowanie leku, jak i za prawidłowe wystawienie recepty. Farmakopea Polska IV nie zawiera bowiem przepisów dawkowania i stosowania środków leczniczych dla zwierząt, co zwalnia aptekę od sprawdzania poleceń zawartych w recepcie weterynaryjnej.

Szeroki zakres uprawnień lekarza weterynarii i zadań związanych z lekiem wytyczyły proporcje szczegółowej treści podręcznika i skłoniły do omówienia w nim nie tylko zagadnień związanych z wytwarzaniem postaci leków, lecz ponadto do zamieszczenia podstawowych przepisów farmakopealnych oraz wykazu ważniejszych surowców i leków objętych urzędowym ich spisem. Nie można też było pominąć faktu, że niektóre z nowych leków zdobywają trwałe uznanie i zostają wprowadzone do

farmakopei, i że w związku z tym wykazy leków ulegają zmianie w kolejnych wydaniach farmakopei. Zmienia się też niekiedy nazewnictwo środków leczniczych. Wszystkie te zmiany, jako urzędowo obowiązujące powinny być znane lekarzowi weterynarii. Od dawna ze strony młodzieży studiującej i lekarzy weterynarii wysuwana była sugestia wydania podręcznika z receptury zawierającego wszystkie podstawowe wiadomości, przepisy i informacje związane z lekiem weterynaryjnym.

